

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Németh Margit pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Király Edit ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Fővárosi Bíróság előtt 28.P.23.252/2006. szám alatt folyamatban volt és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.21.879/2008/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a jogtanácsos által képviselt Biztosító Zrt. beavatkozó beavatkozott, a jogerős ítélet ellen a felperes által 46. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját 8.000 (Nyolcezer) forintban állapítja meg, amelyet a felülvizsgálati illetékkel együtt az állam visel.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. október 14-én erős térdfájdalommal jelentkezett az alperes traumatológiai osztályán, ahol a kezelőorvos térdizületi porckárosodást diagnosztizált, toksínt helyezett fel, valamint Surgamon és Voltaren alkalmazását rendelte. A 2005. október 21-én történt vizsgálat alkalmával a térd duzzadt volt, ezért váladék leszívására került sor, majd a toksínt visszahelyezték. 2005. november 4-én az újabb váladékleszívást a felperes visszautasította, ekkor körkörös gipsztok került felhelyezésre, majd november 8-án a duzzadtság miatt véralvadásgátló kezelést kezdtek. Ezt követően november 18-ára a térd duzzadtsága elmúlt, a gipsztokot eltávolították, helyette rugalmas pólyát javasoltak. 2005 decemberében a felperes több alkalommal jelent meg kontrollvizsgálatokon, majd december 29-én ismételten váladékleszívásra került sor. 2006. január 25-én a felperes új kezelőorvosa ultrahangvizsgálatot végeztetett, amely a bal alsó végtagban nem friss mélyvénás trombózist állapított meg. A következő naptól a felperes kezelését az alperes belgyógyászati osztályán folytatták, ahol többirányú szakvizsgálatot végeztek el.

A felperesnél jelenleg a bal alsó végtag mélyvénás rögösödésének érdemi maradványtünete nem észlelhető, egyéb eredetű betegséggként térdizületi elfajulásos állapot, nyaki porckorong bántalom, csökkent csontsűrűség, emelkedett koleszterinszint, a máj jóindulatú daganata, valamint baloldali szárkapocs-idegkárosodás véleményezhető. A felperesnek az össz-szervezeti munkaképesség-csökkenését 50%-ban állapították meg, amelynél a bal alsó végtagi mélyvénás rögösödés, visszérgyulladás utáni tünetegyüttes is értékelésre került.

A felperes a keresetében vagyoni és nem vagyoni kárai megtérítésére kérte az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy az alperes diagnosztikai tévedése folytán trombózis alakult ki az alsó végtagjában, amely nála visszafordíthatatlan egészségkárosodást eredményezett, továbbá amiatt, hogy a kezelőorvosa nem nyújtott megfelelő tájékoztatást a kezelés mellékhatásairól, esetleges szövődményeiről.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérte, mert álláspontjuk szerint az alperes a felperes gyógykezelése során a szakma szabályai szerint járt el.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes gyógykezelése során az alperes felróható magatartást nem tanúsított, a kezelés és a felperes jelenlegi állapota között okozati összefüggés nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság a szakvélemény alapján kifejtette, hogy a felperes tünetei megfeleltek a térdizületi porcbántalom diagnózisának, trombózisra utaló jel nem volt tapasztalható. A mélyvénás trombózis műszeres vizsgálattal kimutatható ugyan, azonban a felperesnél jelentkező tünetek alapján további vizsgálat elvégzése nem volt indokolt. A kezelés során a véralvadásgátló alkalmazása és adagolásának időtartama a szakma szabályainak megfelelt. A felperes állapota - két rövid ideig tartó visszaeséstől eltekintve - a kezelés hatására javult, panaszait a térdbántalma mindvégig tökéletesen igazolta. Megállapította továbbá, hogy a felperes a javasolt életmódról, a további ellátásokról a tájékoztatást a kezelőorvosától megkapta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet megállapította, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény nem volt homályos, hiányos, és a bizonyított tényekkel ellentétben álló, ezért nem volt helye más szakértő kirendelésének. A felperes fellebbezéséhez utóbb csatolt magánszakvéleménnyel kapcsolatban rámutatott arra, hogy a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével a szakvélemény beszerzésére a felperesnek lett volna lehetősége az elsőfokú eljárás során is, ezért az a fellebbezési eljárás során már nem értékelhető. Az ítéletábra

osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a felperesnek olyan nem traumatikus eredetű betegsége, térdizületi gyulladása volt, amely indokolta a jelentkező tüneteket. Ennek kezelése haladéktalanul és megfelelő módon elkezdődött, izületi folyadék került lecsapolásra, majd elkezdték a Fragmin adagolását is; a felperes szervezete a kezelésre reagált. Mindezek alapján a tüneteket kiváltó ok feltárássra került, nem volt indikációja műszeres vizsgálat elvégzésének, nem volt olyan tünet, amely a mélyvénás trombózis lehetőségére utalt volna.

A másodfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy károsodása az alperesnél végzett kezeléssel okozati összefüggésben következett volna be, ezért az alperes kártérítő felelőssége nem állapítható meg.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az első- és másodfokú ítélet megváltoztatását, és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte. A bizonyítási eljárás kiegészítésének szükségessége esetén, mindkét ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte.

Álláspontja szerint a perbeli orvosszakértői vélemény súlyos tévedéseket tartalmaz, ugyanis a vizsgáló orvosnak az elvárható gondosság elve alapján mindvégig gondolnia kellett volna a mélyvénás rögösödés lehetőségére, hiszen az egyetemi tankönyvek határozottan utalnak arra, hogy nem minden mélyvénás rögösödés hordoz reá jellemző tünetegyüttest, a tünetek lehetnek enyhék, atípusosak. Amennyiben az orvos az elvárható gondossággal jár el, és elvégezte volna az ultrahangvizsgálatot, akkor már 2005. október 14-én kimutatható lett volna a mélyvénás trombózis. Vitatta az arra vonatkozó megállapításokat is, hogy a véralvadásgátló alkalmazása idejében történt volna.

Álláspontja szerint az eljárási törvény - a szabad bizonyítás elve alapján - lehetővé teszi, hogy a fél magánszakértői véleményt csatoljon az iratokhoz. Az ilyen szakvéleményt bizonyítékként indokolt kezelni akkor is, amennyiben a bíróság az abban foglaltakat nem fogadja el. A másodfokú eljárásban csatolt szakvéleményt a perbeli szakvélemény szakszerű felülbírálása érdekében szerezte be.

Kifogásolta továbbá, hogy az eljárás bíróságok nem rendeltek ki újabb orvosszakértőt, holott a szakvélemény tartalmát az eljárás során mindvégig vitatta.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte lényegében annak helyes indokai alapján.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmét elsősorban a bizonyítékok értékeléséről rendelkező jogszabályok megszegésére és a jogerős ítélet megalapozatlan voltára alapította, az e körben kifejtett álláspontja azonban téves. A jogerős ítélet megalapozatlansága akkor állapítható meg, ha a bíróság a tényállást kellően nem tárta fel, illetőleg a tényállás iratellenes megállapítást, okszerűtlen, logikailag ellentmondásos következtetést tartalmaz. Az adott ügyben azonban ezek megállapítására, így a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs alap.

A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat jellegéből következően a Legfelsőbb Bíróság a megalapozatlanság tekintetében csak azt vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet bizonyítékértékelése megfelel-e a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak.

A bíróság által kirendelt orvosszakértő megállapította, hogy a felperes kezelése a fennálló tüneteinek megfelelően történt; a felperes akkori tünetei térdizületi porckárosodásra utaltak, nem merült fel olyan körülmény, panasz, amely a trombózis lehetőségét vetette volna fel. A 2008. szeptember 4-én megtartott tárgyaláson a szakértő a személyes meghallgatása során részletes indokát adta annak, hogy a 2005. október 14-e és 2006. január 25-e közötti kezelések során a mélyvénás trombózisra utaló jelek miért nem álltak fenn. A térdizületi porcbántalom diagnosztizálása után szűrcsapolást is végeztek, a térdizületben talált elváltozás tökéletesen megmagyarázta az akkori panaszokat és tüneteket. További műszeres vizsgálatnak nem merült fel indikációja. A leleteken írt tünetek kizárólag a térd érintettségére utaltak; a térd duzzanatára, ballotálhatóságára, valamint a térdizületi folyadéokra.

A szakértő kifejtette, hogy a felperesnél a mélyvénás trombózis bekövetkeztének pontos időpontját illetően ugyan nem lehet következtetéseket levonni, azonban azt egyértelműen megállapította, hogy amennyiben az alperes traumatológiai osztályán történt kezelés során következett volna be, akkor azt a kezelőorvos fizikai vizsgálattal meg tudta volna állapítani. A perben felmerült adatok viszont arra utalnak, hogy a mélyvénás trombózis nem a kezelés során következett be. Az eljárásban meghallgatott dr.H.Z.Gy. és dr.T.A. tanúk a felmerült tünetekkel és a kezeléssel kapcsolatban az igazságügyi orvosszakértővel egyezően nyilatkoztak. Mindezekből következően a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy károsodása az alperesnél végzett kezeléssel okozati összefüggésben következett volna be.

A szakértői vélemény aggálytalan és egyértelmű volt, a szakértő a felmerült kérdésekre szóban is kielégítő választ adott, ezért az ítélet tábla helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy más szakértő kirendelésének a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésére tekintettel nem volt helye. A Pp. 177. §-ának (5) bekezdése csupán lehetőséget ad a bíróság számára más szakértő kirendelésére, ha ezt bármely okból szükségesnek tartja. A bíróság azonban azzal, hogy az általa kirendelt szakértő helyett, illetőleg azt követően más szakértő kirendelésére nem látott okot, nem sértette meg az említett eljárási szabályt.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy az eljárás során a fél részéről beszerzett magánszakvéleményt a bizonyítékok sorában kell értékelni, a bíróságnak a perbeli szakvélemény és a magánszakvélemény közötti ellentmondásokat fel kell oldania. Az ítélet tábla helyesen fejtette ki, hogy a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében foglaltak értelmében, a 141. §-ának (6) bekezdésére tekintettel a becsatolt magánszakvélemény a fellebbezési eljárásban már nem volt értékelhető; ezért azt alappal hagyta figyelmen kívül.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt a kifejtett indokok alapján nem jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a Legfelsőbb Bíróság a módosított 7/2002. (III.30.) IM rendelet 5. §-ának (2) bekezdése alapján megállapította, amelynek a kiutalásáról az elsőfokú bíróság intézkedik. A felülvizsgálati illetéket pedig a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. február 22.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Almásy Mária s.k. előadó bíró, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő
HM